

ΡΟΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστές και δεύτερον αριθμούστες χρόνον
στην κλειστήν εδρεύομεν γην των Παρθενώνων.

Χίλια ετηκόσια κι' έτη
κι' όλα γάπηκα Μπαρι καλέτη.

Τών δρών μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολλή.

Γράμματα και συνδρομαί—δη' εσθείας προς έμέ.

Συνδρομαί γιά κάθε χρόνο—δ' κ' τα φράγκα είναι ι' όνο.

Γιά τ'ά ξένα όμως μέρη—δ' έκα φράγκα και' στο χέρι.

Είκοσις Αύγουστου,
χαρμός του νέου μούστου.

Πενήντα πέντε συν' ετηκόσια,
κι' ή Ρουμανία ξαναλεισθόσα.

Μετα τετραόσμη βίαια του Γαρέφη το μήνυμα.

Τόν λεβέντη Πηλορείτη, τόν Γαρέφη μὴν τόν κλαίτε,
ποδοκαγε δρό παλαιοκύλους κι' έπιασε πριν φάη τρίτο,
μά και σέξ με τούς γονεϊούς του δίχως δάκρυα να λέτε :
πέει κι' άλλος μας λεβέντης, ή Μακεδονία ζητω.

Έστών' Αρκουδιάρηδων τόν' Ηγεμόνα, πού μ' αϊμά τ' όδρεκτη πηδ' Εκουάνα.

Ό καύμενος δ' Βουρβόνος παραλόβωσε κι' άφριζει
και τόν Πατριάρχη βρίζει,
γιατί τουσταί' ένα γράμμα και σκληρά συκοφαντεί
τόν λαό τ' ή Βουλγαρίας με τήν Ήυτολιανή.

Τόν καύμενο τόν Βουρβόνο, τόν καύμενο τόν Κοβούργο,
να παρξούν τόν λαό σου και να τού τόν λέν' κακούργο.
Πως όβριστη κι' ό λαός σου, πού και τόν λαόν ή κρίμα,
και τόν Ιπποτών Ιππότην,
κι' έγιε κι' Ιστορία πρότης
δίχως στίγμα, δίχως αίμα :

Πως, καλέ, γιά τόν λαό σου στόμ' άνοιξε ηθρασί ;
να σε χαιρέται κι' έμεινος, να τήν χαιρέσαι και σύ,
κι' άσκημοός γιά τούτου δέξου τού Κερύλου τ' ή Βλαχίας,
πού κι' αυτός ξεριξ' μαζί σου τ' ό φαρμάκι τ' ή δίχως.

Πως, καλέ, κι' ό Πατριάρχη, άποτέλεσμα διαβόλου
να γοιησε τούς Βουλγάρους ;
Όμως σύ, λεπτε Βουρβόνο,
και κλειτών προφύγιον γής.

πού με φλόγες' Αγγιχίου λαμπεις' στην Εδρώπη τώρα,
τόν' Ιωακείμ τόν τρίτο σάν μακροθύμιος συχώρα,
κι' άπό τόσα του λαού σου μακρογρήματα παντοία
τίποτα σωστό δεν μένει παρά με συκοφαντία.

Πως όβριστη κι' ό λαός σου κι' άπαιχτότης κι' άουστόλως,
άγαθός' Ισραηλιτικός, όπου δεν ύπάρχει δόλος ;
Έρωτ' κι' ή Λευδαρική θλιβερή και μαυροσφρα
πως κι' ό κύριος Πετρώφ άπετυμωμένη τώρα.

Τόν καύμενο τόν Κοβούργο τόν ύπερταξάν καλή,
τούφερε κι' ό Πατριάρχη ένα κάτω τήν χολή,
κι' έξέμνη, τότε πιά
κι' έφρασε τήν άνθρωπή,
κι' έλπεμόνησε τόν γένος κι' άπό κύριος Βουρβόνος
έγινε χωρίς να θέλη τόν' Ουγουστούδωρον όνος.

Κραχία τών Κομμουνιστών ή δουλοπνομος άγίαλη
κι' όβριζόν μαυροί λίκτοι βρομερός' λιχοφωλαξ,
κι' ό Κοβούργος Φερδινάνδος έρχεται μ' αυτούς να θέλη
και Βασιλική πορφόρα... μούτρα και γιά Βασιλίας !

Τών' Ιαπωνών άποστολή και γνωριμία του Κασουλ'.

Σάν έμασε κι' ό Φασουλ' στα κρίσεις τας δεινας
πως ήλθαν τρεις Ιάπωνες σπουδαίοι τούς ελληνούς,
έπηγε και τούς γώρισε κι' έγινε τούτοις άλλος
κι' έπιασε τούς αυτοός τ' ά μάλιστα σταμάλος.

Φ.— Τόν Χοκίε τόν Κεμπίε
και τόν Χιδε τόν Λιαβιό
και τόν Γικουόβιτς Κέσο
προσκύνη πρηξ' ός κατό.

